

MAMA

FARNOSTI
AŠÍ
KUALITY
ŠÍČNÍ

ČÍSLO 3/06

Milí farníci,

brzy už začne půst, období církevního roku, které předchází radostnému velikonočnímu vzkříšení Ježíše Krista. Pro starší a pro ty, kdo zažili války a nedostatek jídla, věc naprosto samozřejmá. Pro mladší spíše otazník: Co je to půst? Postní období začínalo vždy Popeleční středou. Kněz se nad věřícími modlil a potom je se slovy: „Pomni, že prach jsi...“ označil na čele popelem spálených „*kočiček*“. To jako hříšníky, kteří se chtějí obrátit k Bohu a konat pokání. A pak už jsme my, děti, běžely rychle domů, předat nemocné babičce trochu „*popelce*“, pěkně „*z čela na čelo*“. A potom honem do školy, vždyť za chvíli začínalo vyučování. Zbývalo ještě vysvětlit spolužákům tu skvrnu na čele nebo o ní taktně pomlčet.

Postní čas byl naplněn častější modlitbou, větším usebráním. Na plesy a podobné radovánky se nechodilo. Dvakrát v týdnu – ve středu a v pátek – se vařilo méně a „*bez masa*“. Popeleční

středa a Velký pátek – to byly dny přísného postu. Nejen od masa, ale i s menším množstvím pokrmu.

Nezdá se, že by půst někoho kdy poškodil. Spíše v lidech rostlo očekávání a radostné těšení se na Velikonoce. Dnes se jeví, jakoby půst pro moderního člověka ztrácel význam. „Není to pouhá formalita, když některé dny nebudu jíst?“ „Není lepší místo postění se a sebezáporu vykonat něco dobrého pro druhé?“ Vždyť i Církev sama nabízí různé postní „*úlevy*“! „K čemu tedy jsou tradiční formy postu?“

Anselm Grün si ve své knížce PŮST klade otázku, zda-li „*Církev nezaspala, když půst víceméně odstranila?*“ A vysvětluje, že „*...půst byl v posledních letech nově objeven medicínou i meditačním knutím. Postních kúr se s velkým úspěchem využívá proti typickým civilizačním chorobám, především proti revmatismu a artritidě. Meditační kurzy bývají často spojeny s postem,*

aby mohli jejich účastníci lépe a hlouběji vrstvat do ticha. Mírové hvatí používá postu jako prostředka, jímž protestuje proti nesmyslnosti závodů ve zbrojení. Církev však stojí při znovuoobjevení postu a jeho účinků stranou. V podstatě zapomněla na půst jakožto na výraz své víry a modlitby“.

Křesťanské chápání postu však ukazuje, že právě půst zintenzivňuje modlitbu, že je to modlitba tělem i duší a že

stupňuje bdělost a otevřenost vůči Bohu. A Církev ze své bohaté tradice a zkušenosti spolu s bohatstvím myšlenek církevních otců a mnišských autorů má určitě i dnešnímu člověku co říci. Jen mít tu odvalu a chuť hledat a nalézt bohatství dobře prožitého postního času.

K tomu nám všem vyprošuji Boží požehnání

Ladislav Kozubík

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

- 1. března – středa
- 5. března – neděle
- 12. března – neděle
- 19. března – neděle
- 20. března – pondělí
- 25. března – sobota
- 26. března – neděle

POPELEČNÍ STŘEDA

- 1. NEDĚLE POSTNÍ
- 2. NEDĚLE POSTNÍ
- 3. NEDĚLE POSTNÍ

Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE
PANNY MARIE

- Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
- 4. NEDĚLE POSTNÍ

DOBA POSTNÍ

Milí přátelé, už křesťané ve 2. století se na velikonoční slavnost připravovali dvoudenním smutečním postem. Ve 3. století se rozšířil na celý Svatý týden. Čtyřicetidenní období příprav na velikonoce (Quadragesima Paschae) bylo již naprosto samozřejmé pro první všeobecný koncil v Niceji. Byl to jednoznačný úmysl napodobit Ježíše, který se po svém křtu v Jordánu 40 dní postil. Ale bylo to chápáno i jako odkaz starozákonního postu Mojžíšova na Sinaji, Eliášova postu na cestě k hoře Chorebu a také 40 roků putování Izrae-

le pouští po útěku z Egypta. Protože se o nedělích nepostilo, hledalo se v 5. století, jak zvýšit počet dní skutečného postu na 40. Dosáhlo se toho dvěma kroky. Nejprve se z velikonočního tridua vyčlenil pro dobu postní Velký pátek a Bílá sobota. Došlo se tak k číslu 36, což mnozí Otcové církve vykládali jako desetinu 365 dní roku. Brzy se však k době postní připojily čtyři všední dny před první nedělí postní, takže se dospělo k dnešní Popeleční středě jako začátku Quadragesimy, čtyřicetidenního postu. (L.V.)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Josef, snoubenec Panny Marie

O Josefovi máme nejvíce údajů v Písmu svatém. Více toho o něm prakticky nevíme. Ale i to „málo“ stačí k tomu, aby byl sv. Josef jedním z nejpoblíbenějších svatých. Poslední zprávu o sv. Josefovi máme při návštěvě Jeruzaléma, kde byl společně s Pannou Marií a dvanáctiletým Ježíšem. Tady všechny stopy končí. Možná, že brzy nato zemřel. Je však také možné, že zůstal z vrozené skromnosti v pozadí a proto se již o něm svatopisci nezmiňují.

V roce 1870 byl sv. Josef povýšen papežem Piem IX. za patrona celé církve.

Josef bývá většinou znázorňován s dítětem Ježíšem nebo s tesařským

nářadím. Je patronem velkého množství profesí, měst, zemí a dalších oblastí lidského života.

(L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

V následujících dnech nás čeká...

- Od pátku 3. března do neděle 5. března se bude konat duchovní obnova. Mše svaté, rekolekční promluvy a adorace povede salesián Dr. Ladislav Heryán, ředitel salesiánské komunity v Praze Kobylisích.
 - pátek** – 16.20 hod – křížová cesta, mše svatá, promluva, adorace
 - sobota** – 7.00 hod – mše svatá, promluva, možnost svátosti smíření do 10.00 hodin, 17.00 hod kající pobožnost s třetí rekolekční promluvou, adorace
 - neděle** – 7.30 hod mše svatá, 9.30 hod mše svatá se závěrečným požehnáním
- V době postní bude možnost ke svátosti smíření půl hodiny před každou mší svatou, v pátky vždy 1 hodinu přede mší svatou. Velikonoční svátost smíření bude na Květnou neděli (9.4.) od 14.00 do 17.00 hodin
- "Postní koláč" budeme péct na čtvrtou neděli postní (26.3.). Výtěžek z prodeje koláčů půjde na Papežské misijní dílo. Děti budou kreslit velikonoční pohledy

od 1. neděle postní. Pohlednice se budou prodávat na 5. neděli postní a výtěžek z jejich prodeje půjde opět na Papežské misijní dílo.

Dětský ples

Jak všichni víte, v posledních týdnech probíhala plesová sezóna. Aby i scho-lička mohla něco podobného zažít, připravili jsme pro ni DĚTSKÝ PLES. Konal se 11. února od 15. hodin na faře. Účast byla velká od těch nejmenších až po teenagery. Mezi ně počítám i ministranty, které jsme pozvali, aby měly holky s kým tancovat. Děti se celé odpoledne určitě nerudily. Mohly zažít spoustu her a soutěží. Například o

nejlepší tanečnici či tanečníka nebo o nejlepší taneční pár. Na závěr je čekala díky štědrým sponzorům i tombola. Celý ples bych zhodnotila jako velmi povedený a veselý. Už se moc těším pokud budeme moci příští rok uspořádat další.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě plesu a také všem, kteří přispěli do tomboly.

(M.B.)

STRÍPKY

Biblická hodina, modlitba v „jazycích“ je když...

Někteří z nás (farníků a lidí, kteří mají třebovickou farnost rádi) se scházejí už asi rok na Biblické hodině.

Děláme na těchto „hodinách“ to, na co prý katolický věřící často zapomíná: Snažíme se zkoumat Písmo a docházet hlubšího poznání Slova, které nám Bůh trvale zjevil a je nám jako kniha k dispozici dvacet čtyři hodin denně v každé věřící domácnosti! Při biblické hodině samozřejmě dochází taktéž na reflexe a sdílení našich životních zkušeností s Pánem Ježíšem ve farnosti i mimo ni.

Při jedné z podzimních „hodin“ jsem se podělil o zážitek z přívozkého kostela, kde byly na návštěvě katolíci z USA na misijní cestě pod vedením

kněze O. Brendana. Během těchto tří dnů se modlili v „jazycích“. Dosud jsem o tomto způsobu modlitby jen zaslechl či četl, což ve mně vyvolalo zájem, ale osobní zkušenost je přeci jen „osobní zkušenost“! Byl to pro mě jako člověka s ještě téměř mokrou křestní rouškou silný zážitek a chtěl jsem ho probrat v prostředí rodilých katolíků, kde si ujasním, čeho jsem to byl vlastně svědkem? Jaké bylo mé překvapení, když reakce většiny byla udivená a mnozí přátelé z „hodinky“ slyšeli o „jazycích“ a jejich místě v životě katolické církve prvně!

Strhla se debata, ve které jsem neuměle osvětloval svůj nesnadno uchopitelný zážitek, kdy jsem se téměř ztrácel

v působení Ducha Svatého. Nakonec jsme se dostali až k oblastem psychologie, otázkám lidské vůle a potlačování osobností! Ve mně hlavně zůstal ten udivující pocit, že není o tomto fenoménu mezi lidmi, kteří žijí katolickou vírou i přes čtyřicet let svého života, žádné povědomí.

Chtěl bych ještě trochu osvětlit toto téma svým neumělým způsobem s pomocí informací, které jsem získal při čtení záznamu z exercicií, jež vedl Fr. Ellias Wella, exorcista z Malty v Kocliřově v roce 2004.

Podle Bible a mystických pramenů můžeme najít čtyři druhy modlitby v jazycích.

Ten první je jako ve Skutcích apoštolů 2,3-8, kdy nevzdělaní galilejští rybáři po seslání Ducha Svatého mluví ke shromážděným, a zázrakem všichni židé z různých konců světa rozumí, protože je slyší mluvit jejich jazykem. Toto je však zázrak, ale modlitba v jazycích je něco jiného

Druhý způsob je, že vyslovujeme během modlitby s modlitební skupinou nějaké hlásky, nevíme, co říkáme, ale ve skutečnosti mluvíme cizím jazykem. Skrze toto poselství chce Bůh hovořit k někomu konkrétnímu (zrovna třeba přítomnému cizinci). Ale i v tomto případě mluvíme o zázraku, nikoli o běžné modlitbě v jazycích.

Ve třetím způsobu se stáváme malými dětmi, které přicházejí k Bohu a říkají: „Bože, já nemám slova, abych mohl vyjádřit co chci, a tak stojím před Tebou jako malé dítě a žbrblám si nějaké slabiky.“ Jedna vedle druhé nemají sice význam, ale ukazují na srdce malého

dítěte před Bohem. Stačí být prostě před Ním a nechat se Bohem houpat. Je opravdu krásné dovolit Duchu, aby se modlil za nás k Otci. „*Pane tady jsem a udělej se mnou, co chceš,*“ to je význam těch slabik. „*Já vím, že Ty mě nezneužiješ, já jen vím, že mi dáš to nejlepší,*“ a to je zpěv a molitba v jazycích.

Se čtvrtým způsobem je spojena další věc, o které mluví apoštol Pavel a tou je výklad jazyků. Když ve společenství modlicích se věřících, vstane člověk a začne vyslovovat „*ta slovíčka*“, Duch svatý může osvětlit jiného člověka, aby dal výklad k tomu, co ten první skutečně říká. Nejsou zde jazyky jako takové, nemluvíme o jazykovém systému. Člověku se dostane takového osvětlení, že porozumí tomu, co Bůh chce sdělit shromáždění a dá výklad k dané modlitbě v jazyku. Tato modlitba v Duchu znamená dovolit Duchu, aby se ve mně modlil. Je to jen otázka toho, abychom byli spontánní před Bohem. Intimita nemůže být strukturovaná. Intimita a spontánnost jsou si blízké. Je krásné, když jsme opravdu spontánní v Boží přítomnosti.

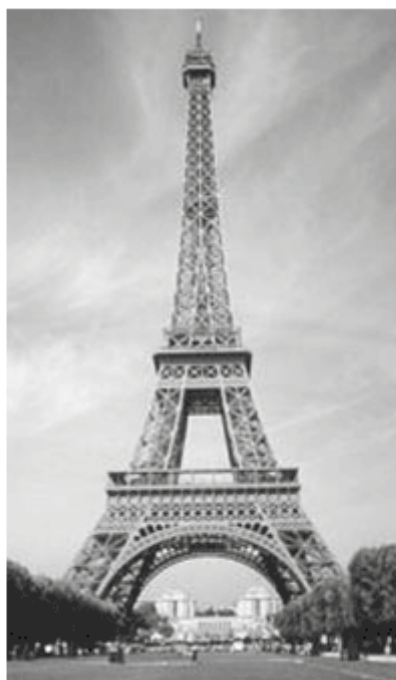
V listu Římanům (Ř 8, 26-28) Pavel říká, že Duch svatý se za nás přimlouvá (tak jsem to pocítil a chápal v Přívoze já sám). V listu Židům nacházíme slova, že Ježíš je přimluvce za mě. Dovedeme si představit, jak jsme důležití? Ježíš se za nás modlí, Duch svatý se za nás přimlouvá. A jistě je tam i Maria. Jak by nám pak Otec nemohl dát to nejlepší?

Nashledanou, třeba na příští Biblické hodiny! (Michal Tvrdý)

OKÉNKO PRO DĚTI

Ahoj děti,
země, ze které vám píšu, je v Evropě a jmenuje se Francie. Právě se nacházím v jejím hlavním městě Paříži. Včera jsem obědval v restauraci na Eiffelově věži, která je vysoká asi 300 metrů. Pohled na město je opravdu krásný. Po skvělém obědě, na který jsem měl jeden z francouzských sýrů a zkusil jsem také známé francouzské víno Bordeaux, jsem šel na vlak TGV, který je nejrychlejší na světě. V roce 1990 jel rychlostí 515,3 km/h. Dojel jsem až ke chrámu Notre-Dame. Vy ho možná znáte z filmu Zvoník u Matky Boží. Nejspíš jste slyšeli legendu o krásné Esmeraldě a znetvořeném Quasimodovi, který byl právě tím zvoníkem v chrámě Notre-Dame. Tato velkolepá stavba je zasvěcena Panně Marii, jako všechny chrámy, které se takto nazývají. Je to krásné místo, které doporučuji všem navštívit.

Česlík Roubník

POZOR!

Je tady vyhlášení výsledků křížovkářské soutěže z minulého čísla!

Správná tajenka byla „HROMNICE“. Jeden šekel získávají Renata a Viktor Toporčákovi a Sára Šolcová. V neděli 26. 2. pak bude při velké mši svaté vylosován jeden ze správných luštitelů a bude odměněn!

Pro ty, kteří rádi luští a odhalují tajemství, je tady další křížovka, tedy vlastně osmisměrka, kterou tentokrát připravila Lenka Volná. Vyzkoušejte svůj důvtip a zašlete tajenku na známou e-mailovou adresu lvolny@volny.cz nebo na adresu fary: Farnost Ostrava Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, **nejpozději do 15. 3. 2006**. Každý úspěšný luštitel opět získá šekel a bude zařazen do slosování o věcnou cenu.

P	A	T	O	G	L	O	G	I	D
O	B	D	A	R	O	V	Á	N	Í
P	F	O	Y	B	J	I	D	Á	Š
E	I	B	Ž	Í	Ř	K	A	K	I
L	A	Ú	O	I	N	R	I	Í	M
E	L	J	H	R	Ť	Á	P	Ř	O
C	O	M	Ů	Ě	H	O	K	D	N
S	V	A	B	T	I	L	D	O	M
T	Á	O	N	Í	T	Á	L	I	P

BŮH, FIALOVÁ, GOLGOTA,
HROB, INRI, JIDÁŠ, KŘÍŽ
MODLITBA, OBDAROVÁNÍ
OBĚŤ, ODŘÍKÁNÍ, PILÁT
POKÁNÍ, POPELEC, RYBA,
ŠIMON, ÚJMA

A tady jsou slova,
která budete hledat!

Někdy se říká, že křesťané jsou příliš vážní. Tak to zkusme změnit a zasmějme se několika vtipům. Tak co třeba tento:

Jde misionář po poušti a najednou se před ním zjeví lev. Misionář se začne modlit: „Pane Bože, dej tomu lvovi křesťanské city!“ A tu se lev postaví na zadní, sepne tlapy a říká: „Děkuji ti, Hospodine, za jídlo, které teď přijmu.“

Jdou se dvě kostry povozit na motorce a jedna říká: „Počkej chvíli.“ Za chvíli se vrátí a v ruce má náhrobní kámen. „Co to má znamenat?“, ptá se druhá. „Přece nebudeme jezdit bez papírů!“, odpoví první.

„Tak co Bille“, ptá se farmář souseda, „poškodila ti ta věřejší vichřice stodolu?“ „To eště nevím, zatím sem ji nenašel.“

Malá hádanka na závěr – Jaký je rozdíl mezi hodinami a hodinářem?

Natáhnou-li se hodinky, jdou. Natáhnou-li se hodinář, leží.

Pomoc pro Fatimský apoštolát

Když dostal Fatimský apoštolát do své péče klášter v Koclířově, tak jsme tam začaly jezdit s mou kamarádkou, abychom jim pomohly uklízet, prát, s prací na zahradě, no a kde bylo potřeba. Klášter byl celý prázdný a bylo potřeba mnoho nábytku, vybavení kuchyně, přednáškových místností, jídelny a ložnice. Všechny tyto potřebné věci vozili dobří lidé z celé republiky i ze zahraničí. Když jsme to viděly, řekly jsme si, že nějak pomůžeme také tímto způsobem. Co jsme přijely domů, začaly jsme se zajímat, jak získat nějaké věci, které by Fatimský apoštolát potřeboval. Brzy se nám podařilo zjistit, že se ruší jesle a rozprodávají se věci, protože budovu potřebovali jako hudební školu prázdnou. Šly jsme se podívat a velmi nás zaujaly polštářky, kterých bylo 50. Když jsme se domluvily, že si je vezmeme, paní ředitelka jeslí byla velmi ráda. Po vyřízení formalit jsme polštářky odvezly ke mně domů. Ale pak nastalo zklamání. Oslovila jsem řadu majitelů aut i firem, zda by někdo polštářky do Koclířova neodvezl. Nikdo nechtěl, i když jsme chtěly dobře zaplatit. Když nebylo auto, začaly jsme uvažovat, že polštářky zabalíme a pošleme poštou. Až jednou ráno jsem vyšla z kostela a potkala známou,

kteřá se mě hned zeptala, proč jsem tak smutná. Celou starost jsem jí řekla a ona, že nám pomůže. Doma u ní bydlel jeden pán z Německa, který jezdí za obchodem a ona mu občas poskytuje ubytování. A právě ten den měl jet odpoledne opět do Německa. Takže má známá slíbila, že se zeptá, zda by polštářky s sebou nevzal. A skutečně, pán přijel odpoledne ke mně, polštářky jsme naložili a já jsem mu vysvětlila cestu, ať nezapomene, že má ve Svítavách odbočit a po 6 kilometrech bude v Koclířově. Naštěstí uměl pán velmi dobře česky, takže jsem cestu mohla popsat opravdu podrobně. Byl velmi hodný, nevzal si žádné peníze, přijal jen velké poděkování. Do Koclířova dojel dobře, vše tam vyřídil a předal. Bylo to vše řízení Boží a velká pomoc z nebe.

(Z.B.)

Základní informace o Fatimském apoštolátu:

Toto hnutí bylo založeno Mons. Haroldem V. Colganem (1894-1972) v USA. Nyní působí ve 110 zemích světa, má více jak 25 mil. členů. Fatimský apoštolát chce být nápomocen všem ctěhlím Panny Marie - být pevně zakotven v církvi, ve světle jejího učení. Rozšiřovat a formovat modlitební skupiny a všechny spojit v jednotě večeřadla biblického Ceanacula - Večeřadla na Siomu.

Chce působit v naprosté jednotě s církví, která miluje Pannu Marii jako svou Matku.

zdroj: <http://www.cm-fatma.cz>

Nová šance – návštěva otce biskupa

Plníme svůj slib z minulého čísla a přinášíme Vám zprávu o návštěvě otce biskupa v našem občanském sdružení. Návštěva se uskutečnila 17. ledna 2006, a otec biskup František přijel společně s P. Forgačem, prezidentem Diecézní charity ostravsko-opavské, aby se seznámili s naší činností. Pozvání přijali také otec Bogdan a otec František z Přívozu a otec Petr Huvar ze Šilheřovic. Návštěva trvala necelé dvě hodiny, během nichž si otec biskup prohlédl celý náš areál, kde máme sídlo, byl seznámen s naší prací a se všemi aktivitami, které naše sdružení provozuje. Například také s tím, že se u nás vykonávají tzv. alternativní tresty. Byl informován o naší dobré spolupráci s probační a mediační službou v Ostravě a s okolními charitami (Diecézní charita, Vesnička soužití, Charita Hlučín). Dále jsme ho seznámili se spolu-

prací s farností Ostrava-Přívoz a v neposlední řadě s duchovní náplní našeho sdružení. Naši hosté navštívili také dům, kde jsou ubytováni naši klienti. V kulturní místnosti měli příležitost přímo s nimi pohovořit a seznámit se s jejich dosavadním životem. Na závěr této návštěvy nám otec biskup udělil požehnání a my jsme mu poděkovali za návštěvu a čas, který nám věnoval.

Za Novou šanci Petr Novák

MALÁ KATECHEZE

Máme před sebou dobu postní, která začíná Popeleční středou. V tento den jsme mazáni popelem. Jaký to má význam? Proč zrovna popelem? Je popel skutečně jen symbolem pokání? Neshořelé zbytky látek mají v náboženství dva zásadní významy. Za prvé slouží jako vnější znamení smutku nebo pokání, za druhé sloužil popel i jako látka při očistných obřadech, které měly odvrátit neštěstí. Nesmíme ani zapomenout na antické báje, konkrétně na řeckou báji o ptáku Fénixovi, který po-

vstal z popela. Popel tedy může být i symbolem znovuzrození.

Již ve starozákonní době neplatil popel za odpadní materiál, ale jako očistná materie. Popel připomíná svou lehkostí a jemností prach země, připomíná člověku jeho původ a napomíná ho k pokoře a pokání. Ve středověku vyznávali kající své hříchy veřejně v rouchu posypaném popelem. Svěcení popela je pak známo již dávno před 10. stoletím. V katolické církvi se světit popel z větviček posvěcených o předcházející

Květné neděli. Má nám být připomínkou chatrnosti všeho stvořeného, ale

také očištění a z něho plynoucího zmrtyvýchvstání.

(L.V.)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Duchovní život v pohybu

Již v dřívějším teologickém okénku bylo stručně pojednáno o tajemství vtělení – tajemství Vánoc a jejím kontinuální návaznosti na tajemství kříže – tajemství Velikonoc. Jak se tato skutečnost může promítat v duchovním životě křesťana?

Pokusím se použít přirovnání Kristova života k archetypu. To znamená, že Kristův život má také charakter všeobecného obrazu, který odráží růst lidské osobnosti během života. Prostě na pozadí lidského života Ježíše z Nazareta vidíme růst osobnosti od vtělení po vydání se na kříži. Ježíš věděl, že má být poslušný vůli Otce, ale nemusel nutně znát Otcovu vůli detailně. To proto, aby nebyla pošlapána lidská stránka osoby Ježíše Krista.

Také i my nemusíme nezbytně vědět, ani zbytečně se dopátrávat detailů naší budoucnosti. Jednak by to mohlo zaváňet trochu magií, ale hlavně takové chování není hodné důstojnosti Božích dětí, které ponechávají svůj život na vůli Boží. Avšak onen pohyb od „adventního“ nerozhodného přešlapávání, přes „vánoční“ nadšení až po velikonoční obět si vyžaduje proces růstu osobnosti, který se rozhodně nemůže zanedbávat. Některé však Bůh povolává k dodržování řádu v duchovním

životě,

a naopak někdy se zdá, že zvláště svědomité jedince má v oblíbě navštěvovat syndromem vyhoření, aby tak měli příležitost zakusit někdy až erotizující přítomnost Ducha svatého, který vždy přináší do vztahu s Bohem něco nového.

Bohudík nikdo nemůže spoléhat na svůj systém duchovního života, a tak Bůh nám vždy přichystává změnu. „Vánoční“ síla dětského – někdy až dětinského – prožívání v oblažující atmosféře konverze patří k růstu ve víře, stejně jako i „postní“ vyprahlost, jež zkouší a očišťuje lidskou duši. Bez těchto etap růstu bychom stěží dozráli v plné osobnosti, jakou je archetyp lidské oběti na kříži.

Neodvažuji se však popisovat, kdy tyto etapy v životě přicházejí a jaké jsou jejich zákonitosti nebo zda vůbec někdo může dozrát v plné darování se podle příkladu Krista, aniž by měl sám na tom zásluhu.

Chtěl jsem jen zde poukázat, že se lidé mohou svým prožíváním víry lišit a žádný není postaven výše nad jiné. Každé údobí duchovního života má své úskalí i své nutné výhody, které ochraňují věřícího před zlem. Věřím, že společným a tolerantním prožíváním budeme silnější, neboť jak se říká, síla

je z duchovního společenství. Vnímám jasně a s potřebou, že společenství je o pluralitě, jak je psáno v 1 Kor 12.kap., kde jsme přirovnávání k údům Kristova těla.

Možná, že bývám nesrozumitelný, ale to patří ke zvláštnosti mého prožívání, na druhou stranu mi ještě nikdo neřekl, že bych měl něco osvětlit nebo si alespoň promluvit a je mi to docela líto.

Docela rád bych vstoupil do dialogu, v podstatě já takový dialog hledám a nejen hledám, ale také potřebuji.

Jaké je tedy vaše prožívání víry? V čem se lišíme a co nás spojuje? Chcete hledat dialog, ve kterém najdeme odvahu odkrýt svá tajemství v prožívání víry a pokusit se navzájem obohacovat a posilovat?

(I.K.)

ARCHEOLOGICKÁ SPOLEČNOST

Už jste to slyšeli? V této farnosti se děje něco divného. Nejdřív skoro zbořili kostel, aby prošťourali každou škvíru mezi cihlami a vymlouvají se na jakési podřezávání. Potom mě samou touhou po pokladu div nevytáhnou z hrobu, a nakonec si na to založí i společnost. Prý archeologickou. No a s tím názvem „Expedice EQUES“ mě taky dobře pobavili. Nu, jen si nemyslete, holentkové, že vám ten poklad sám spadne do klína. To byste nejdřív museli vyluštit spoustu hádanek a hlavolamů, pořídít si všechno vybavení a

zvládnout tři výpravy. Teprve potom, když budete opravdu dobří, můžete ten můj poklad najít. Zatím se tužte.

S úctou rytíř Jindřich Bzenec ze Střebovic

P.S.: Pokud vás do té společnosti nevzali, nezoufejte. Zkuste vyluštit následující šifru:

JTAOĚJLEDHILOARVTOYLEACMM

a když k tomu zjistíte, co znamená to „EQUES“, třeba vás přijmou jako čestné členy.

RECEPTÁŘ

„Hody v Římě“

Před blížící se postrní dobou jsem vybrala recept z kapitoly nazvané „Hody v Římě a na jiných svatých místech“:

Plněné krůti řízky

8 velkých tenkých krůtích řízků,
trochu hořčice,

½ čajové lžičky soli

Nádivka:

1 polévková lžičice hořčice,

2 polévkové lžičice parmezánu,

30 g kostiček slaniny,

směs koření na posypání,

1 stroužek česneku,

40 g játrového roztíratelného salámu,

1 ztvrdlá houska,

20 h sušených hřibů,

1 svazek petrželky,

1 vejce,

1 malá nakrájená cibule,

100 ml mléka

Omáčka ke krůtinu řízku

200 ml omáčky na pečení,

100 ml suchého bílého vína,

50 ml smetany, bílý pepř, sůl

Kostičky slaniny rozpálíme na pánvi a necháme vyškvařit tuk. Stroužek česneku rozkrájíme na kousky a housku na kostky.

Hřiby necháme 30 minut ve vlažné vodě, aby změkly. Odstraníme stonky z petrželky. Vše smícháme s ostatními přísadami na nádivku a umeleme na hladkou hmotu. Řízky na vnější straně potřeme solí a hořčicí a na vnitřní straně nádivkou. Stočíme do závitků, které uzavřeme párátky.

Závitky dobře osmažíme. Podlijeme je trochou bílého vína a vložíme do omáčky na pečení. Omáčku zjemníme zbylým vínem a dochutíme. Na mírném ohni závitky asi čtvrt hodinu dusíme. Podáváme se zeleninou a rýží nebo s bramborovou kaší.

(zkráceno a upraveno podle knihy Tajemství kláštěmí kuchyně)

(M.D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti

vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice

V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice

Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volhy.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Vohý, e-mail: volhy@volhy.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 3. 2006